Γράμματα από την Κέρκυραν

ΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΡΕΤΖΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΩΝ ΤΩΝ

Μία δραματική λειτουργία. Πῶς ἐβγήκαν στὸ κλαρί. Τί εἶπαν εἰς τὸν μητροπολίτην Κερκύρας.- Η συντριβὴ τοῦ Γιάννη Ρέτζου καὶ αἱ ἐξομολογήσεις τοῦ Θύμιου.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 5 Μαρτίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀνθρωποι, ὁπως οἱ Ρετζαῖοι καὶ οἱ τυφεκιοθέντες μαζὶ σύντροφοί των, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἓνα δεκαεξάχρονο τὸ παντελῆνιον μὲ τὰ φρικιαστικὰ των ἐγκλήματα, ὠρισμένως ἀξίζει νὰ μᾶς ἀποκοιμήσουν διὰ μίαν ἀκόμη καὶ τελευταίαν φορὰν.

Δι' αὐτό, θὰ δεν ἠδυνήθην ν' ἀποφύγω εἰς τὸ αὐθημερὸν σταλέν μου τηλεγράφημά μου, διὰ τῶν τυφεκισμῶν, σπεύδω νὰ σᾶς τὰ ἀναφέρω ἢ ὄχι εἰς τὴν παροῦσαν τοιχοδομικήν μου ἀνταπόκρισιν.

Καὶ πράγμ., σχεδὸν διὰ τὸ πάσχα τοῦ Κεφαλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος μολονότι ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε λάβει ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἐν τούτοις τὴν ἔπαθε.

Αἱ ἀρχαὶ μας ἐφάνησαν εὐφυέστεραι καὶ πανταλλήλως εἶχον διαδόσει ὅτι ὁ τυφεκισμὸς τῶν πέντε ληστῶν θὰ ἐγίνετο εἰς τὴν θέσιν «Ἀλωνάκι» τοῦ Ποκοῦ. Καὶ ὁ λαὸς συνεχεῖς μᾶς εἰς τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν ἐξεδηλώθη ἀκριβέστερ, τὴν πρωΐαν τῆς Τε τάρτης. Ὁ ἱλίαρχος συνεχῶς παρεκίνη θη καὶ τὸ πρωΐ νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς «Ἀλωνάκι» ἄπαν ἐπίσης εἶχε διαδοθῆ ὅτι θὰ ἐτυφεκίζοντο.

Κατὰ πλὴν διάφορον μίσθωσιν, ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἐγίνετο τὸ ἀνάγυαμα ἐκεῖ διὰ τὸν ἀναρτήσεως τῶν πτωμάτων τῶν ληστῶν εὐθὺς μετὰ τὸν τυφεκισμόν. Ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία εἶνε ἡ μοναδικὴ λιφθεῖσα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως.

νο, λόγω τοῦ παρατηρθέντος λαικοῦ συναγερμοῦ ἀνεζήφη. Αὖτη, διαδοθέντος ὅμως σκοπίμως, ὅτι εἰς τὸν ἴδιον τόπον θὰ ἐγίνετο.

Ὄθεν ἡ συρροὴ εἰς τὰς Ἀλυκὰς τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης, ἰξεβλάθη ἀθροστέρα.

— Σήμερα θὰ τυφεκίσουν τοὺς Ρετζαίους, ἔλεγαν καὶ ἐπανελάμβανον στρώσεις τὰ κεφαλοκαὶ χαῖλι, ποῦ εἶτε συνηθισμένα μόνον νὰ τραγουδοῦν.

Κύματα ἀνθρώπινα, μετοχειρισθέντα πᾶν μεταφορικὸν μέσον καὶ πλεῖστα ἀποστολικὰ ἀπὸ τὴν Τετάρτης πρωΐ νωρίς, ἤρχισαν νὰ συρρέουν εἰς τὰς Ἀλυκάς. Οἱ ὁρμοὶ τῆς Κερκύρας ὡμοίαζαν πρὸς χειμάρρους δρμητικοὺς ἐκβάλλοντας εἰς τὸ ἀλλιεῖον τοῦ Ποτα μοῦ.

Ἀλλ' ἐπέρασε οἱ οὔτε πρὸς χάριν τῶν Ρετζαίων ταλαιπωρηθέντες, τὰ δοκιμάσαν δδυνηρῶς τὴν προηγουμένην ἀκαμψιτυνίαν. Ἔφθασε ἡ 8 πρωϊνὴ καὶ ἐληροφορήθησαν, ὅτι οἱ Ρετζαῖοι ἐξετελέσθησαν ἐντὸς τοῦ Φρουρίου.

Μὲ ὅλην μυστικότητα, πρωτοφανῆ εἰς τὰς ἑλληνικὰς φυλακὰς ὑπόθεσις, ἡ ἐκτέλεσις ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ Φρουρίου Κερκύρας, εἰς τὸ ἀκρ. πλεῖον βαλάζ. Οὐδεὶς ἐγνώριζε νοῦτο. Ἐβεώθησαν μόλιστα κρατικοὶ ὑπάλληλοι καὶ πολλοὶ δικηγόροι ἐπιτηρήσουσι ἐκ τῶν Ἀλυκῶν, ἐνῷ ἡ ἐκτέλεσις εἶχεν ἤδη γίνει εἰς τὸ Φρούριον.

Καὶ τώρα, τὰ παραλειπόμενα ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν. Τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα ἀπηρτίσθη ἀπὸ ἀνδίτες καὶ δι' ἐπιλογῆς τῆς ὀργανικῆς ἀσυνοχῆς. Ἐπὶ τούτου ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς ἀγροτικοὺς στρατιώτας, εἷς ἐκ τῶν ὁποίων ἐξ ἀγροτικοῦ ἀστοῦ, εἷς ἐκ τῶν ἀλωνιστῶν, εἷς ὑπάλληλος χωροφυλάκων, δύο τοῦ ὁποίου ἔχει ἀσκηθῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ διὰ τοῦτο παρέστη ἀνάγκη νὰ κληθῇ ἕτερος ἀστυφύλαξ ἐκ τῆς ὑπαίθρου. Τὸ ἀπόσπασμα, ὡς σᾶς ἐτηλεγράφησα ἤδη, ἦτο τριακοντα μελές.

Τὴν ἓνην πρωϊνὴν, ὁ εὐδαιμόνιστος ματροπαλήκης μας κ. Ἀθηναγόρας, ὡς συνήθως, δὲν ἀφίνει εὐκαιρίαν νὰ νοσθετῇ, νὰ παραινῇ κλπ. ἔ-παρξεν, ἔσπευσεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἐνπαλέξῃ εἰς τὰς φυτὰς τὸν μελλοθανάτων τὴν ἐλπίδα τῆς συγγνώμης καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Ὑψίστου. Ἐνοθέτησε καὶ κατεδόκασε τὰ ἀναγκαῖα ἐγκώμια τῶν ἐπιτηρητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξομολογηθέντες ἤκουσαν κατενυκτικώτατα τὴν θείαν λειτουργίαν κ-ὶ μετέλα-βον ἅγιων τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Συγκινητικώτερα ἦ ἀπὸ τὴν θείαν μεταλήψεως. "Ολοι ἀκροῦτον καὶ πρῶτος ὁ μακαρίτης τοῦρα αἰνο διοφῆς τύραννος τῆς Ἠπείρου, Γιάννης Ρέτζος.

— Διπλάτη μου, λέγει εἰς μίαν στιγμὴ, ὁ Θεὸς θὰ μᾶς ἐλεήσῃ. Εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ καὶ μᾶς ἔφαγε καὶ ἡ κοινωνία πολὺ μᾶς κατέτρεχε καὶ ἐφθάσαμε σ' αὐτὴ τὴν κατάντια!

Ὁ ἕμπειρος Δισύτης ἀπευθύνει νέους λόγους παρηγορίας εἰς τὸν συντετριμμένον ληστάρχον.

— Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς συγχωρήσῃ, τοὺς λέγει.

Καὶ ξιλίνος ταῦ ἀπαντᾷ.

— Εὐχομαι, Σεβασμιώτατε, νὰ εἶμαστε οἱ τελευταῖοι ποὺ ντουφεκίζουμαστε καὶ ἡ ληστεία νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Διομήτης καὶ Κόκκαλης εἶνε τελείως σιωπηλοί. Νομίζει κανεὶς δὲν ἔχουν χάσει τὴν φωνὴν των. Ὁ Καψάλης κάπως θορυβεῖται.

— Δισπάτη μου, ξένοι μὰ στὴν μοιρὰν. Ἐμεῖς πεθαίνουμε. Κυτάξτε νὰ ἄλλους ἀμαρτωλούς, ποὺ θὰ ζήσουν νὰ σώσουν.

Ὁ Θύμιος, μὲ τὸ ἀγριωπὸν πάντοτε βλέμμα, εἶναι τόρα ρᾶλλον ἔνα μικρὸ παιδὶ ποὺ τρέμει, τρέμει. Ἀναστενάζει βαρυσῆς.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ

Ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς λειτουργίας, οἱ πατέδικοι ξκεδιδήσουν.

Κατόπιν, ἐνῷ ὁ κ. Θεοδωράκης μὲ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τοποθετοῦν τοὺς μελλοθανάτους εἰς τὸν ἴνιαντι τοῖχον, σὲν ζητοῦν νὰ τοὺς ξπιτραπῇ νὰ φιληθοῦν.

Γίνεται τοῦτο πράγματι ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως.

Ὀλίγα λεπτὰ ἀργότερα, ἡ θλιβερὰ προδικασία ἔχει τελειώσει. Τὰ ΘΜελῆ ἀπόσπασμα εὐρίσκεται ἀπέναντι τῶν ἱνητῶν. Οἱ μελλοθάνατοι, ἀρθέντες τὸν τοῖχον, προσελίσσουν μὲ τὸ βλέμμα ἀπλανὲς τὰς σειρομένας ἐναντίον των κάννας. Ἀπέχουν ἀλλήλων κατὰ τρία βήματα.

Ὁ Γιάννης Ρέτζος κλίνει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω. Νομίζει κανεὶς πὼς θέλει νὰ μὴ βλέπῃ τὰς κάννας τοῦ θανάτου. Ὁ Θύμιος μόλις στέκεται ἀπὸ πόδια του. Οἱ ἄλλοι τρεῖς ἔχουν γίνει ἀλάλευνοι. Νομίζεις ὅτι τὸ αἷμα τῶν ἔχει ἐγκαταλείψει. Ἐν τούτοις ὁ Κόκκαλης κάρνει ὕστατον χαιρετισμόν.

— Παιδιά, μὴ μοῦ ἐγάλετε τὸ μάτι. Ἐλ....

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

— Πῦρ! ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ κ. Θεοδωράκη καὶ ἀμοβροντία τρομακτικὰ ἀλλων δονεῖ τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ πέντε σώματα σωριάζονται κατὰ γῆς. Μετὰ τοῦτο ὁ ὑπεραστράτης Ἀθανασόπουλος ἐπλησίασε τοὺς πεσόντας καὶ ἐπεβεβαίωσε τὸν θάνατον.

Η ΤΑΦΗ

Ἀπὸ τὴν Κ)πολιν

ΜΠΑΪΡΑΜΙ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΑ

Μετὰ τὴν πολιτικὴν ἡ λαϊκὴ συναδέλφωσις. Πῶς ἐκηδεύθη ὁ καρνάβαλος στὴν Πόλι.

ΠΕΡΑΝ 6 Μαρτίου.— Ἐσολήσαμεν, λοιπόν, αἰσίως τὴν ἑβδομάδα τοῦ καρδιάμου καὶ τῆς τριοδίτιδος φασολάδας. Ἀφοῦ ὑστερήσαμεν, ἀφοῦ ἐθυσιάσαμεν, ἀφοῦ ἐπιμυήσαμεν ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἀποκριές.

Ὅλη ἐκείνη ἡ ἐπιφυλακτικὸς τῶν πρὸ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐφετινῆς ἀποφρασίτης περιόδου ἐξέπασε τὰς τελευταίας μέρες ἐν πανζουρλισμῶν ἀνεδιδήτη καὶ Πολλὰ ἀπέδωσαν τὸ πράγμα εἰς τὸ γύρδσινον γεγονὸς ὅτι ἀπογνώστα ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συνεννόησις καὶ κατὰ 90 οἰο δὲν εἶχον, μᾶς φαίνεται ἄδικον. Ἡ συνάλλαγμας τοιλάγιον ἦτο πλήρης τὴν περασμένη Κυριακὴ καὶ τὴν Κυθαρὰ Δευτέρα στὸ περίφημον Μπαλλαγοράκι.

Ἡ ἀπογνώσις τῆς τελευταίας ἀτοκρη ἄς μὲ τὸ τουρκικὸν Σ'νφρ-Μπαϊζάμ ἔδε δοθήσησ μεγάλως τὴν συναδέλφωσιν αὐτῶν.

Διὰ πρώτην φορὰν, ἐφέτος, ἐθεάθησαν σαν διὰ σορὰν ἐφέτος,δστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια, ὁ Ρωμιός, ἐτσαμπᾶ καὶ μή, ἐθνοφρονῶν. Ἡ ἐλευθερία, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ἦτο πλήσης. Αἱ ἀρχαὶ ἀφῆκαν τὸν κόσμο τὸν ἑλληνικὸν νὰ δεισκεδάσῃ ὅπως ἤθελ' ἀρκεῖ νὰ μὴ διετάρατε τὴν τοῦζαν καὶ ἂς διετάσετε τὴν νυστερονὴν καὶ ἡμερησίαν ἡσυχίαν τοῦ κόσμου. Ἠσο κάτι τὸ ἀπειρογατον ἡ κίνησις τῶν τρώκν τελευταίων ἡμερῶν τῆς παλαιᾶσύνης ἑβδομάδος. Οἱ δρόμοι δὲν ἄδειαζαν ἀπὸ τοὺς ὁμίλους τῶν μεταμφιεσμένων, διὰ πρώτην δὲ φορὰν ἀπὸ τῆς μιγκασιατικῆς καταστροφῆς ἠκούσθη ἑλληνικὸ τραγοῦδι, ἑλληνικὴ ταντάδα εἰς τὸν δρόμον. Κομμία ἀστυνομικὴ ἐπεύδασις δὲν διετάραξε τὴν ἠθικὴν αὐτὴν, τὸ ξέσπασμα αὐτὸ θατερ' ἀπὸ τὸ σὲν σωπὴν καὶ... οἰκονομικὴν κρίσιν. Ψιλὸ γιόσμεν περὶ συναδελφώσεως καὶ ὑπῆρξε αὐτὴ ἀσφνεται πλήρης μετεξ ἀμων καὶ Τσὲν-σαν- συγκινητικῶν ποσφίμων τῆς μελλοντ- Ἑλληνοτουρκικῆς συνεννοήσε... "Ελληνες καὶ Τοῦρκοι ἑνώσουν μιᾶζι ἀτμόσφαιρ χοιὲς εἶνε ἕνα ἐπιειδὴνον νὰ σπιωπηθῇ. Ὅλοι ἔσαν εὐχαριστημένοι καὶ ὑπνη ἡ αἴσυπανφέτε δνάνα πτρονηθέσα στὰ νησοὶ ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν. Πόσοι ἐφάνεται ἀκόμη ἐθνικλοφοκτιθοῦν. Ἰδοὺ τί ἔγραφε προχθές :

«Ἐλπιὰ τὰς ἡμέρας εὐτὰς τὸν ἀπόφατο παρεπηρήσαμεν ὅτι πολλοὶ ξπιδιήτα Ρωμιοὶ, ἐκανήθησαν καὶ προέδαν ἐις ἐκδηλώσεις αἰτινες μᾶς θύμισαν τὰς κακοηθεῖς ἐκείνας ἐκδηλώσεις των τῆς ἀναιαχῆς.

Πράγματι, πολλοὶ Ρωμιοί, νέοι καὶ γέροι, νέες μικρὰ κορίτσια καὶ πενιντὰ ρες μασκοφορεμένα περέσχονται τὰς διαφόρους συνοικίας τοῦ Πέρα. Ἰδίως ἐκεῖ ἔπαν ὑπάρχουν πολλοὶ Ρωμιοί, τὰ φανὲς καὶ τὰ κοβάρς καὶ μανδολίνα. φανάζουν καὶ φορεδοῦν καὶ μὰ χίλια δνὸ μασκαρᾶδα ἐνχάρων καὶ ἀστεῖα καὶ ἀντησχὸν τὸν κόσιον.

Ἀνάγκη νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς ἀσχημίας αὐτὰς νὰ ἀπαγορευθοῦν δὲ εἰς τοὺς Ρωμιοὺς εὐτοὺς αἱ ἀνωτέρω ἐκδηλώσεις; ἀφοῦ ἀπέδειξαν καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι κάμουν κατάχρησιν τῶν παρεχομένων εἰς αὐτοὺς ἐλευθεριῶν.»

Ἐν ταῖς ἑορταῖς ἡ Σαρακοστὴ καὶ ἔβαινε ἤσυχα εἰς τὰς εἰσχημίας τῶν Ρωμιῶν, προτοῦ προφάσῃ ἡ ἐγκύκλιος τοκρικὴ ἐφημερὶς νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Τὸ δὲ ἐσέναι αὐτὸ, ἰσῆμερ ἡ μόνη παρασκευὴ εἰς τὴν γενικὴν γιορδὴν τῶν πρωβεστιζόντων ἡμερῶν.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ὁ πανζουρλισμὸς ἔφθασεν εἰς τὸ ζενὶθ τον ἦσαν τὰ Ταταύλα, τὰ θρυλικὰ καὶ ἱστορικὰ μυτὰ τὰ ἐπίσης θρυλικὰ Μπαλκόχορόνι. Σεῖα θαύνει τὰ αὐτὰ δ,τ πιὰ μὲ τὰ αἰθηγενικὰ κοῦλωμα. Δὲν πιστεύωμεν δμως, ἡ ὑ-θηνειὴ αὐτὴ ἀποφοιτῶν ἕξοδος πρὸς τὸ γρασὸν νὰ εἶχε τὴν μορφὴν γενικοῦ συναγερμοῦ ὅπως τὸ Μπαλκόχορόν αὐτὸν τὸν χρόνον.

Ἡ ἐφετεινὴ συροφὴ μετριοπαθεστέρα καὶ μὴ τὶς τὰ κοινένα ἠεν ἀλλὰ ὁλόχρα τανα πάντοτε Ταταύλα, σημεῖον τῶν Καιροτολίς, ἦτο προτοφανές. Ἰρραγματικὴ ἀνθρωποπλήμμυρα. Ποῦ δρέβηκε τόσος κόσιος ; Ἀπὸ ποῦ ξεφύτρωσε τόσο ρωμαϊκὸ ; Τοσοῦρο. Καὶ ὕστερα σᾶς λέγουν ὅτι δὲν ἔμειναν πιὰ Ρωμιοὶ στὴν Πόλη ! Τὸ Ἀρχιατ, ὁ πεγάσιμος αὐτὸς λόφος τὸν Ταταυλῶν ἦτο ἀσφυκτικὸς γεμάτος ἀπὸ κόσιο. Οὔτε δνάνα ! Καὶ ἐξηκολούθουν νὰ καταφθάνουν μετημερισμένα μέχρι τῆς δυς ἕσς ωνῆς. Οἱ ξένα φτενοὶ δὲν ἐλείφαν ὅπως πάντοτε. Πολιτῖτες δὲ ἀφίσαν ἀκόμη καὶ αὐτοὶ ἐφέτος. "Εδλεπε κανεὶς εἰς τὰ Ταταῦλα θυνιμάνα ἰδιαιτικὰ αὐτοκίνητα καὶ μετοξὺ αὐτῶν καὶ ἀμάξια τοροδιῶν. Τὸ σλαὶ γιάν καὶ τὰ σλοβενικὰ ἐπραγματοποιοῦν μίαν ἄλλην συναδέλφωσιν ἐξ ἴσου συγκινητικὴν... Αἱ ξένα χορεῖα δὲν ἐδιστάζαν νὰ ἀγκαλιάσουν πρὸς στιγμὴν πρὸς τὸ πολύρρωσιο ἐνέτνο καὶ ἑτερόκλιτον πλῆθος ποὺ ἐπεριστρέφετο τῶν ἀφθόνων τὴν ἐκείνην τὴν. Τοῦτο ἐπανέδρασε ἰσῶ τὸ ἐπαίρεν καὶ τὰ ἐνδιάφορα τῶν ἐν ἀγθονίᾳ καὶ ἀπὸ ἀπόσταση ἐπαγγιατοποιούντων μίαν ἄλλην συναδέλφωσιν ἐξ ἴσου συγκινητικὴν. Αἱ ξένα χορεῖα δὲν ἐδιστάζαν νὰ ἀγκαλιάσουν πρὸς στιγμὴν πρὸς τὸ πολύρρωσιο ἐνέτνο καὶ ἑτερόκλιτον πλῆθος ποὺ ἐπεριστρέφετο τῶν ἀφθόνων τὴν ἐκείνην τὴν. Τοῦτο ἐπανέδρασε ἰσῶ τὸ ἐπαίρεν καὶ τὰ ἐνδιάφορα τῶν ἐν ἀγθονίᾳ καὶ ἀπὸ ἀπόσταση ἐπαγγιατοποιούντων μίαν ἄλλην συναδέλφωσιν ἐξ ἴσου συγκινητικὴν... Αἱ ξένα χορεῖα δὲν ἐδιστάζαν νὰ ἀγκαλιάσουν πρὸς στιγμὴν πρὸς τὸ πολύρρωσιο ἐνέτνο καὶ ἑτερόκλιτον πλῆθος ποὺ ἐπεριστρέφετο τῶν ἀφθόνων τὴν ἐκείνην τὴν. Τοῦτο ἐπανέδρασε ἰσῶ τὸ ἐπαίρεν καὶ τὰ ἐνδιάφορα τῶν ἐν ἀγθονίᾳ καὶ ἀπὸ ἀπόσταση ἐπαγγιατοποιούντων μίαν ἄλλην συναδέλφωσιν ἐξ ἴσου συγκινητικὴν...

Τὸ δράδυ, τὸ Μεγα ἐτονιγγύζε, τὲ χοι τὸν πράων, ἀνάμη, προκύνων ὠρῶν, μὲ τοὺς μετημιεζιτικοὺς ποὺ κατήγορτο ἀπὸ τὰ Ταταῦλα. Τὸ γλέν ι ἐπιγγεῖρθη τὰ σπίτ ια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα — τὰ λιβελιτερα τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν — ἐξέφυγαν ποῦ καὶ ποῦ κονένες ἤχοι λατέντες, ποὺ ἀπὸ πάσαν ἄλλην ἀπόσταση διάτῆς δὲν τῆς ἐπέτρεφε νὰ διαφανισθῇ ἐφέτος εἰς τὸ Ἀγιαράι τῶν Τσιτσιῶν.

Καὶ ἐχο ἡ Ἑλλὰς τῆς τατέγνατ τὸ μόνο χρῶμα ποὺ ἠθελε διὰ νὰ σπιωπηθοῦῃ ἡ προηθεσινὴ ἡλιόν τοῦ πάλιμου Τατσιλιανοῦ Μπαλκόχορονσιού.

ΒΟΣΠΟΡΙΤΗΣ

Τὰ παράδοξα τῆς Γούβας !

ΜΑΡΙΑ ΓΟΥΤΗ Η ΜΑΓΙΣΣΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ

Εἰς τὸ ἄντρον τῆς περιέργου γυναικός.-Τί ἀπολογοῦνται οἱ οἰκεῖοι της.-Ἡ συνενοχὴ τῆς ἁγίας Βαρβάρας.- Κόλπα καὶ τερατολογίαι. Λιβανίσματα στὴν Δύσι.-Ξόρκια στὸ Νεκροταφεῖο.

Τὸ κουτσομπολιὸ τῆς γειτονιᾶς

Εἰς τὴν Γούβαν λοιπὸν ἔλα τὸ παράδοξα καὶ περίεργα τὰ ὁποῖα κατὰ περιστάσεις ἐνθουσιῶν ἀπὸ ἀλαλὲ πτοιται κάθε ἄνοιξιν. Ἡ ἴδια ἐποχὴ ἦτο καὶ πέρυσιν ὅταν ἀπεκαλύπτετο ὁ περίφημος πολὺς Ἀμβρόσιος μὲ τὸ

Ἡ Μαρίτ Γούτη, ἡ τρομερὰ μάγισσα τῆς Γούβας

μοναστῆρι καὶ τὰς ὡραίας τροφίμους του.

Τοσουτοτρόπως ἠμποροῦμε νὰ ἐπιγραμματίσωμε.

«Κόβε Μάρτης κ' ἕνα θαῦμα εἰς τὴν Γούβαν».

Ἐρώτες ἡ ἀπτυνομία μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς Γούβας καὶ πίσω ἀπὸ τὸ ἑβδομόν νεκροταφεῖον, μία γυναίκα, ἡ κυρία Μαρία Ἱερακίδους Γούτη, ἐτῶν 55, ἐκ Χίου, εἶχε τρομερὰς καὶ φοβερὰς σχέσεις μὲ τὰ θεῖα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς δυνοπαθοῦσης θηλυκῆς ἀνθρωπότητος ἄλλα.. καὶ τὰν θυλάκιον της...

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΤΡΟΝ

Ἡ συλληφθεῖσα ἐν τούτοις ἀρνεῖται ὅλ,τι ἐκ τῆς ἀπόδοσαν αἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες κατηγορίας καὶ θύμα τά της. Δι' αὐτό, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἔχωμεν τὰς ἀντιλήψεις τῶν γειτόνων, ἀποφασίζομεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ ἄντρον τῆς... φοβερᾶς μαγίσσης.

Διὰ τὰ ἐπιδοῦσα θύματα, πληροφορθμεν ὅτι ἡ μεγάλη ἐκεῖ γύρεται ἀπλῶς διὰ τὸν ἀποφεύγουσιν. Δίγα μέτρα ἀπέχει ἀπὸ τὴν στάσιν, ἡ μικρὰ πάροδος ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ εὑρίσκεται τὸ ἄντρον τῆς μαγίσσης.

Καὶ ἡ τελευταία τοπογραφικὴ πληροφορία. Δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἶς τὴν μικρὰν πάροδον, ὑπάρχει μία μάντρα. Ἡ μάντρα τῶν πενιντάων, ὅπως θὰ ἔλεγεν ἡ ἴδια ἡ Γούτη. Ἀπὸ τὰς πυκτεμνάδ... ἰσως ἐκιδροῦσ τούτων εἶναι κατεγκαμένη.

Σωρὸς πετρῶν ἐπίσης μέσα εἰς τὸ προαύλιον, ἐνῶ καὶ χόρτα. Κατὰ τὴν ἀστυνομίαν, ὅλο αὐτὸ τὸ ὄλικὸν ὀφείλεται εἰς δωρεᾶς εὐσχετνθέντων πελατῶν τῆς Γούτη, νὰ κτισθῇ ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Διότι, ὁ ποὺ ἡ ἰδία Γούτη ἰσχυρίζετο, ἡ Ἁγία Βαρβάρα εἶχε.. ντεζεῖσα μαζί της καὶ ἀπεζ'μιώνετο.

Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν περισσότερον μέσα εἰς τὸ προαύλιον. Τέσσερα δωμάτια κατὰ σειρὰν μὲ ξεχωριστὸν εἰσόδους καθένα τῶν ἁπολων ἔχει καὶ τὸς εἰνόνης του.

Μία ἀρκετὰ ὡραία κοπέλλα, κόρη τῆς Γούτη, μᾶς ὑπεδέχθη, μοζὶ μὲ ἕνα νέον.

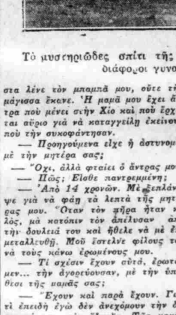

Τὸ μυστηριῶδες σπίτι τῆς μαγίσσης, ὅπου συνηθροίζεντο διάφοροι γυναῖκες διὰ τὰ μάγια

— Ἐδῶ εἶνε τὸ δωμάτιο ποὺ ἔκανε τὰ ξόρκια, μοζὶ μὲ τὸν προκομένο τὸν γαμπρό μας, ἔκομαν τὴν κατσοῦρα λίπ!

Λαμβάνει πλέον τὸν λόγον ἡ τσαχπινοπέθερα κόρη τῆς μαγίσσης.

— Ὅλα μόνα σφάλμα τῆς μαμᾶς εἶ ναι, μᾶς λέγει ὅτι ἔχει μεγάλη μανία στὴν θρησκεία. Ἔκανε μετάνοιες καὶ σταυροὺς στὸ εἰκονίσματα.

— Εἶπαν ὅμως ὅτι πλησκνόταν νὰ κάμῃ αὐτὲς τὶς μετάνοιες.

— Ὄχι! Ἔκανε μετάνοιες γιὰ τὴν ψυχή της καὶ τὸ παιδιά της. Ἐχει γιὰ τὸν κόσμο. Λέγε πᾶς πῆρε ἡ μαμᾶ ἀπὸ τὴν κυρία Εὐθαλία Συκεκινίδου 55 λίρες Αἰγύπτου καὶ ἐγὼ σᾶς λέω πὼς ἔχτιζεται ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος νὰ τὰ διφτιάσῃ. Μιὰ ἄλλη ποὺ ἐπῆγε καὶ αὐτὴ ψευδονόρεγος τὰ λέει γιατί τῆς χρειαστοῦμε λίνα χρήματα καὶ θὰ λάε νὰ μᾶς ἐνδυκηθῇ.

Σημκνόμενα τὰ φούγουμε, γιατί ἡ... ἀγόρευσις δὲν ἐπρόκειτο νὰ τελειώνῃ ποτέ. Εἰς τὸ χρονόλιον συναντοῦμε μιὰ μαυροσουκιάρα. Προσπα θοῦμε νὰ τὴν καταλάδουμε.

— Ἐδῶ κολόγησα ὅδα φαίνεται.

— Ὄχι ὄχι! Λέγει. Εἶμαι ἀδελφὴ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τοῦ παληκαδόκακου ποὺ κυνηγᾷ τὴν κυρὰ Μαρίν, μὰ αὐτὴ εἶναι ἁγία γυναίκα. Ὁ γαμπρός μου τὴν κυνηγάει, γιατὶ δὲν τοῦ ἔδινε τὸ σπίτι.

ΟΛΟ ΚΑΛΑ!

Φεύγουμε σχεδὸν μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ κατμένη ἡ Γούτη ὄδλως κατηγορεῖται.

Ἀλλ' ἰδοὺ τί μᾶς μεταδίδει τὸ γεν τονικὸ κουτσομπολιὸ εἰς τὴν πλησιεστέραν πόρτον. Μᾶς ἐπεριέναντε εἰς τὴν ἐν λόγω πόρτον μὲ τὰ ἀτάκτα ἀνασκουμπωμένον θηλέων πάσης ἡλικίας, τὰ ὁποῖα ἀντελησθέντα τὴν ἀφιξίν μας, ἐνήργουν διὰ νὰ μᾶς δώσουν τὰς... ἐγκύρους πληροφορίας των.

Μιὰ ξανθή, ἡ ὁποία μόλις εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν μπουγάδα της, μᾶς λέγει.

— Ὅλο καλὰ ἔκανε ἡ κατμένη ἡ Γούτη. Ἄδικα τὴν ἐβάλαν μέσα. Δὲν ἔκανε κακά, σὲτε κι λεπτὰ ἐπαιρνε πολλά. Ἐγὼ ἔχω μιὰ ποὺ παίρνει δουλειὰ καὶ χιλιάρικο. Αὐτὴ σῦτε μὲ τὰ δωμονικὰ μιλοῦσε. Μόνο τὴν ἁγία Βαρβάρα παρακαλοῦσε νὰ κάμῃ καλόν.

— Ἐπαιρνε λεπτὰ ὅμως...

— Δὲν τὰ ζητοῦσε ἀπὸ κανέν. Τὰ ἔδιναν μόνες τους οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσουν. Πῶς ἤθελες νὰ ζήσῃ; Ἐγὼ τὴς ἔπηγα μιὰ φιλενάδα μου ποὺ ὁ ἄντρας της τὴν εἶχε ἀφήσῃ καὶ γύρῳε μὲ ἄλλες γυναῖκες. Ἔκανε μετάνοιες ἐννέα ἡμέρες σ'τὸ ἐλεεινὸ τὴν ἁγίαν Βαρβάραν καὶ ὕστερα διάδεα τε ἀγαπιό. Ἀπὸ αὐτὸν ἔδωκε νὰ πιῇ ὁ ἄντρας της καὶ ἀπὸ τότε τὴν ἀγάπα ρε σὰν νὰ ἤσαν νιόπαντρα.

Παρεμβαίνει δεύτερο τσοκαπο. Μιὰ σαρανταρὰ μελαχρινὴ καὶ μάλιστ ἄκαμψίζετο τὸ μουστάκι τῆς τὰ ζαρωμένα της χείλη.

— Τίποτε δὲν ξέρεις, λέγει εἰς τὴν ἀρχικὴν. Ἐμεῖς δὲν θέλω ἀπομήτσε θέλω τὶς γυναίκες ἐγκλείκες πάνω τοῦ

Γεω. Β. Χιοῦς

Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλμοῦ στυχίζουν πὶς φθηνὰ, ἐπειδὴ βαστοτρεῖς τόσιαις φορὲς παρισσότερο ἀπὸ τ ἄλλες. Ὅπως εἶδε τὸ ἀπσλὺ τους εἶν ποὺ στεφὶ. Ἡμεῖς δὲν ἐτανα σι κὶ πένα εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:

GEO. W. HUGHES

ΑΝΤΙ ΕΛΑΧΙΣΤΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΑΝΕΥ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΟΣ

CRÈME SIMON

ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΜΕΝΟΙ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΙΟΛΟΥ 79

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΗΛ. 62-73